

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016286510

Дата перевірки:
27.05.2024 10:56:15 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
27.05.2024 11:01:48 EEST

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота Ясінько

Кількість сторінок: 20 Кількість слів: 3981 Кількість символів: 32821 Розмір файлу: 35.34 KB ID файлу: 1016080406

46.2% Схожість

Найбільша схожість: 19.1% з Інтернет-джерелом (<https://ronl.org/kursovyye-raboty/gosudarstvo-i-pravo/88071>)

46.2% Джерела з Інтернету

469

Сторінка 22

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

1

РОЗДІЛ 1. СУБ'ЄКТИ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА

1.1. Поняття та ознаки суб'єкта господарського права

Розвиток сучасних соціально-економічних відносин призвів до безперервного розширення дискусій науковців про господарські відносини, що виявлялося в різних суб'єктивних поглядах та обґрунтуваннях. Існування господарських відносин невіддільне від суб'єкта господарського права. Необхідно всебічно вивчити поняття суб'єкта господарського права, а класифікацію типів правосуб'єктності здійснювати відповідно до різних стандартів.

Щодо визначення суб'єкта господарського права можна сказати, що законодавець не вписав це поняття у законодавство, тому ця категорія є сумнівною і існує лише з наукової точки зору. Теорія господарського права ґрунтується на тому факті, що суб'єкт господарського права є учасником економічних відносин, тобто організації та окремі особи, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення підприємства, також слід визнавати суб'єктом господарського права, та учасниками господарського права [31, с.68].

Тобто організації та окремі особи, які здійснюють підприємницьку діяльність без створення підприємства, також повинні бути визнані суб'єктами господарського права, а не суб'єктами цивільного права, як вважалося раніше.

Суб'єктом господарського права є учасник у сферах управління, організації та розвитку господарської діяльності, реалізації економічної спроможності або результатів споживання господарської діяльності. Тлумачення наукового використання цих термінів в економічному праві міститься у визначенні ст.1 Господарського кодексу України [2], тобто Господарський закон виникає з процесу регулювання господарської діяльності між суб'єктами господарювання Економічні відносини та

господарські відносини між цими суб'єктами та іншими учасниками господарського сектора.

Відповідно до цього визначення, можна зробити висновки про ідентичність таких термінів, як «суб'єкт господарювання», «суб'єкт підприємницької діяльності» та «учасник господарських відносин».

Необхідно звернути увагу, що відповідно до мети, методу організації та здійснення господарської діяльності, частина 2 ст. 3 Господарського кодексу [2] поділяє господарську діяльність на комерційну (підприємці) та некомерційну (некомерційне управління) [33, с.157].

У рамках цих учасників відносин основну частину підприємницької діяльності необхідно розділити на окремі типи учасників, які займаються такою діяльністю. Перш за все, суб'єкт господарювання-це систематичний, незалежний, активний суб'єкт підприємницької діяльності, що несе ризик, який здійснює господарську діяльність з метою одержання прибутку та отримання економічних та соціальних результатів, що визначається підприємницькою діяльністю-підприємництвом.

Щодо учасників у сфері управління, то їх перелік міститься у ст. 2 Господарського кодексу України [2], тобто вони включають: комерційні суб'єкти; споживачі; економічно спроможні органи державної влади та місцевого самоврядування; як засновники комерційних суб'єктів чи громадян, громадськість та інші особи, які здійснюють організаційно-економічні повноваження на основі відносин власності організація.

Суб'єкт господарювання є невід'ємною частиною процесу господарської діяльності і визначається як учасник економічних відносин. Під час здійснення господарської діяльності він реалізує економічні можливості (права та обов'язки), володіє незалежним майном і відповідає за свої зобов'язання в межах обсяг майна, крім випадків, передбачених законом [31, с.70].

Виходячи з визначення закріпленого в ч. 1 ст. 55 ГК, ознаками суб'єкта господарювання є :

- участь в господарських відносинах;
- безпосереднє здійснення господарської діяльності;
- наявність відокремленого майна, від інших учасників господарських

ВІДНОСИН;

- наявність господарської компетенції, що реалізується при здійсненні господарської діяльності;
- можливість набуття будь-яких прав і обов'язків, як учасника господарських відносин;
- відповідальність за зобов'язаннями, в межах закріпленого майна [2].

Якщо повернутись назад до класифікації, за винятком поділу, наведеного у статті 2 Господарського кодексу, за характером діяльності суб'єкти господарювання можна поділити на суб'єктів господарювання, організації, які здійснюють управління підприємницькою діяльністю, та суб'єктів господарювання [33, с.160].

За формами власності, на яких діє суб'єкт господарського права, розрізняють: державну; громадську; колективну; приватну; змішану.

У своїй монографії В. С. Щербина поділяє теми економічного права відповідно до їх позиції в системі бізнесу так:

- господарські організації, які здійснюють пряму підприємницьку діяльність (господарські товариства, страхові компанії тощо);
- організації, які безпосередньо керують суб'єктами господарювання (власниками або уповноваженими установами);
- центральні органи управління економікою (міністерства, відомства тощо), які керують конкретними галузями економіки та виконують управлінські функції в галузі [44, с.64].

І.В.Кравець у своїй науковій поправці «Сучасна класифікація комерційних суб'єктів» згідно прав власності комерційні організації як суб'єкти господарювання поділяються на:

- особа, яка володіє майном;
- особа, яка має повне право господарського управління майном;

-ті, хто має право розпоряджатися експлуатаційною власністю.

Крім того, вчений І. В. Кравець класифікував за обсягом економічних можливостей організації з такими характеристиками:

- повна економічна спроможність (з правами юридичної особи);
- обмежена економічна спроможність (відсутні права юридичних осіб, внутрішніх підрозділів, промислових та фінансових груп) [36, с.57]

За порядком створення та стосунками між засновниками установи поділяються на:

- складається із засновників у виконавчому порядку на основі влади та статусу підлеглих;
- він складається з кількох засновників у добровільному порядку на кінець угоди.

Щодо правового статусу комерційних суб'єктів, то в загальному розумінні Лазарев визначає його як статус суб'єкта в юридичній реальності, що відображається у його стосунках із суспільством та державою.

Правосуб'єктність суб'єкта господарювання втілюється в правах та обов'язках, а його обсяг визначається певними факторами, а саме: юридичною власністю на майно; основними видами діяльності; здійсненням іншої господарської діяльності.

Права та обов'язки комерційних суб'єктів у науковій літературі поділяються на загальні та специфічні. Загальні права визначаються юридичною власністю на майно суб'єкта господарювання. Максимальні права суб'єкта господарювання визначаються правом власності [37, с.227].

Обсяг спеціальних прав, необхідних комерційним структурам для здійснення певної діяльності, особливо банківської справи, страхування, інвестицій, біржових операцій тощо. Він визначається окремими законами («Про банківську діяльність та банки» [6], «Про страхування» [7], «Про інвестиційну діяльність» [8], «Про товарну біржу» [9]).

Що стосується обов'язків суб'єктів господарювання, то їм, як правило, необхідно отримати дозволи та ліцензії на ведення бізнесу.

Спеціальні обов'язки передбачені для суб'єктів господарювання, які здійснюють певні види господарської діяльності, певні види бізнесу або здійснюють свою діяльність на територіях зі спеціальними правовими системами чи конкретними умовами [33, с.158].

1.2. Види суб'єктів господарського права

Основними видами суб'єктів господарювання відповідно до ГК (ст. 55 – 57, ст. 73, 74, 78, 80, 93, 113) є [2]:

- підприємства всіх форм власності, державні та комунальні унітарні підприємства, господарські товариства, підприємства колективної власності, приватні, та їх структурні підрозділи;
- об'єднання підприємств (асоціації, трести, синдикати, концерни, корпорації, конгломерати та ін.);
- органи державної влади і управління з управління економікою;
- фінансово-кредитні установи (Національний банк, комерційні банки, ощадний банк);
- посередницькі організації (біржі, брокерські контори, аудиторські компанії);
- фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність без створення підприємства. [26, с.10]

Господарський кодекс включає комерційні та некомерційні організації в різних організаційно-правових формах, а також форми власності. Комерційні суб'єкти відносяться до суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність з метою досягнення економічних та соціальних результатів та одержання прибутку. Господарська діяльність неприбуткових організацій або повністю не пов'язана з прибутком, або прибуток, отриманий від такої діяльності, використовується лише для створення та підтримки необхідних матеріально-технічних умов для їх діяльності.

Суб'єкти господарського права надзвичайно різноманітні і тому їх поділяють на групи, за певними критеріями (ознаками) [30, с.187].

За характером здійснюваної діяльності розрізняють:

- суб'єкти господарського права, які безпосередньо здійснюють господарську діяльність (до них належать індивідуальні підприємці, підприємства, виробничі кооперативи, більшість господарських товариств, комерційні банки);
- суб'єкти господарського права, які здійснюють керівництво господарською діяльністю, в т. ч. організацію такої діяльності (до них належать господарські міністерства та відомства, органи місцевого самоврядування та їх виконкоми, господарські об'єднання, промислово-фінансові групи, власники майна підприємств, фондові біржі, Національний депозитарій України) [28, с.318].

Залежно від форм власності, на базі якої вони функціонують, розрізняють державні, комунальні, колективні, приватні та змішані (функціонують на базі двох і більше форм власності) суб'єкти господарського права.

- до державних належать державні та казенні підприємства, державні господарські об'єднання, господарські міністерства та відомства.
- до комунальних належать комунальні підприємства, органи місцевого самоврядування та їх виконавчі органи.
- до колективних – господарські товариства, виробничі кооперативи, добровільні господарські об'єднання, унітарні підприємства, створені кооперативами, господарськими товариствами, громадськими та релігійними організаціями.
- до приватних – індивідуальні підприємці, приватні підприємства.
- до змішаних – орендні підприємства, спільні підприємства, а також промислово-фінансові групи, до складу яких можуть входити господарські організації різних форм власності. [30, с.259]

У структурі суб'єктів господарського права особливе місце належить громадянам України, іноземцям і особам без громадянства, які відповідно до законів України можуть створювати підприємства, фірми, займатися торгівлею, підприємницькою діяльністю і надавати послуги. [25, с.136]

Отже, з першого розділу можна зробити такі висновки. Згідно з теорією господарського права, суб'єкти господарського права - це учасники відносин в сфері господарювання, що організують й здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію, або споживаючи результати господарської діяльності. Поняття суб'єкта господарського не міститься в законодавстві України, а лише в науковій літературі, й при цьому є синонімом таким поняттям, як «суб'єкт господарювання», «суб'єкт підприємницької діяльності», «учасник господарських відносин».

Класифікація суб'єктів господарського права за різними ознаками розкриває особливості кожного виду, що зумовлює їх відносну самостійність.

Правосуб'єктність суб'єктів господарського права виявляється в їх правах та обов'язках, що залежать від правового титулу майна, основного виду господарської діяльності, здійснення інших видів господарської діяльності. Принципово важливим є поділ прав та обов'язків суб'єктів господарського права на загальні та спеціальні, що залежить від характеру здійснюваної діяльності.

РОЗДІЛ 2. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ ПІДПРИЄМЦЯ

2.1. Державна реєстрація фізичної особи підприємця

Питання реєстрації фізичних осіб підприємців завжди користуються актуальністю як серед потенційних підприємців так і серед юристів у зв'язку з частими законодавчими змінами у цьому питанні. Зараз документи для державної реєстрації фізичних осіб підприємців можуть подаватись у двох формах:

1) Паперовій (особисто заявником або поштовим відправленням). В такому вигляді документи можна подати до ЦНАПу, нотаріуса або державного реєстратора.

2) Електронній (з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг). Документи розглядаються протягом 24 годин [32, с.147].

Документи які необхідно подати для проведення державної реєстрації:

- Заява про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем, в якій може зазначитися прохання про реєстрацію такої особи платником податку на додану вартість та/або обрання спрощеної системи оподаткування.
- Нотаріально засвідчена письмова згода батьків (усиновлювачів) або піклувальника чи органу опіки та піклування – для фізичної особи, яка досягла шістнадцяти років і має бажання займатися підприємницькою діяльністю, але не має повної цивільної дієздатності.

Вимоги до документів:

- Документи мають бути викладені державною мовою та додатково, за бажанням заявника, – іншою мовою (крім заяви про державну реєстрацію).
- Текст документів має бути написаний розбірливо (машинодруком або від руки друкованими літерами).
- Документи в електронній формі мають бути оформлені згідно з вимогами, визначеними законодавством.

- Документи не повинні містити підчищення або дописки, закреслені слова та інші виправлення, не обумовлені в них, орфографічні та арифметичні помилки, заповнюватися олівцем, а також містити пошкодження, які не дають змоги однозначно тлумачити їх зміст.
- Заява про державну реєстрацію підписується заявником. У разі подання заяви про державну реєстрацію поштовим відправленням справжність підпису заявника повинна бути нотаріально засвідчена [34, с.41].

Реєстрація фізичної особи-підприємця через портал «Дія»

1. Зареєструватись чи авторизуватись (якщо вже зареєстровані) у кабінеті громадянина на diia.gov.ua за допомогою електронного підпису;
2. Заповнити онлайн-форму заяви;
3. Одночасно можна подати заяву для державної реєстрації фізичної особи-підприємця та заяву про вибір системи оподаткування. Це може бути спрощена чи загальна система, в тому числі можна стати платником податку на додану вартість.

Статус заяви можна перевірити у кабінеті громадянина, повідомлення про реєстрацію чи відмову також з'явиться у кабінеті. Як тільки запис про реєстрацію фізичної особи-підприємця з'явиться в Єдиному державному реєстрі, можна отримати витяг з реєстру в кабінеті громадянина [42, с.94].

2.2. Ліцензування та патентування діяльності підприємця

Аналіз вітчизняного законодавства та наукової літератури показує, що поняття ліцензії на господарську діяльність часто замінюється поняттям ліцензії. У деяких випадках це навіть не проблема концепцій заміни, а проблема плутанини термінології, тобто поняття ліцензування господарської діяльності представлено терміном «ліцензування». Проте більшість правових актів, які регулюють відносини у сфері комерційного ліцензування в Україні, сьогодні використовують поняття ліцензування.

Аналіз законодавства України та інших країн дозволяє умовно поділити юридичні визначення ліцензій на господарську діяльність на дві групи: визначення, які підкреслюють сутність проблеми, та визначення, які розглядають зміст ліцензії як набір процедур [42, с.96].

Тому персоніфікацією першої групи є визначення, що міститься в українському Законі про дозвіл на здійснення господарської діяльності [5]. Стаття 1 Закону про ліцензування передбачає, що ліцензування є засобом державного контролю за ліцензованою господарською діяльністю. Вона має на меті забезпечити реалізацію єдиної національної політики у сфері ліцензування та захистити економічні та соціальні інтереси країни та суспільство. Це визначення повністю відповідає статті 14 Господарського кодексу України (ГКУ), яка передбачає, що певні ліцензії на господарську діяльність, заявки на патенти та квоти є національними нормативними засобами у сфері управління, спрямованими на забезпечення єдиної національної політики у цій галузі. І захист країни та суспільства та економічні та соціальні вигоди окремих споживачів [27, с.112].

Зі змісту цієї статті видно, що хоча специфікація не містить пояснення поняття ліцензії на підприємницьку діяльність, вона створює передумови для розуміння її сутності та вказує на напрямки подальшого розвитку визначення. З прийняттям Закону про ліцензування визначення ліцензування, що міститься в українському законі Про ліцензування певних видів господарської діяльності [7], є очевидним прикладом другого типу визначення. Стаття 1 Закону визначає ліцензування як видачу, поновлення та анулювання ліцензій, видачу дублікатів ліцензій, ведення справ про ліцензії та ліцензійних реєстрів, контроль за дотриманням ліцензіатів відповідно до ліцензійних умов та видачу наказів щодо усунення порушень ліцензійних актів.

Також викликає занепокоєння той факт, що деякі нормативні акти, які також регулюють ліцензування певної економічної діяльності, ще не узгоджуються із загальним ліцензійним законодавством [29, с.190].

Тому українські закони про «телекомунікації» та «ліцензійну діяльність у сфері використання ядерної енергії» трактують ліцензування як перелік певних процедур.

Визначення, що міститься в Законі України «Про вищу освіту», повністю відрізняється від усіх вищезазначених визначень. Він вважає, що ліцензування - це не перелік процедур, пов'язаних з видачею ліцензій, і не є засобом державного нагляду за господарською діяльністю, а як визнання здатності юридичних осіб здійснювати освітню діяльність. Процедура залучення певної професійної діяльності до певного рівня вищої освіти відповідно до стандартів освітньої діяльності.

Слід зазначити, що визначення ліцензії, яке ми розглядаємо, включено до нормативного законодавства, яке регулює відносини між окремими видами галузей ліцензії на господарську діяльність. Це не тільки суттєво відрізняється від визначення, передбаченого ліцензійним законом, але також має особливість що вивчає ліцензії на підприємництво. У процесі виникнуть певні проблеми. Ці положення передбачають визначення поняття «ліцензування», але насправді це не ліцензія в загальному розумінні, або навіть ліцензія на господарську діяльність, а ліцензія на конкретні види господарської діяльності. Тому український Закон про вищу освіту передбачає визначення поняття «Ліцензування освітньої діяльності у вищих навчальних закладах», а Закон України про ліцензії на діяльність у сфері ядерної енергії встановлює визначення «ліцензування діяльності у поле ядерної енергії» [26, с.11].

Використання цього, мабуть, спрощеного терміну є звичайною практикою у спеціальних правових актах і не викликати проблем, якщо ці акти безпосередньо вивчатимуться. Однак у разі комплексного дослідження правових норм відносин у сфері ліцензування підприємницької діяльності, коли необхідно використовувати поняття без посилання на конкретну поведінку, відсутність єдиної термінології може мати негативний вплив. Ми вважаємо, що різні методи визначення поняття у багатьох законах та

нормативних актах, іноді навіть суперечливі, ускладнюють застосування законодавства. Отже, визначення «дозволу на господарську діяльність» у Господарському кодексі України вигідно поєднати із законодавством, що встановлює загальну процедуру дозволу.

І навпаки, нормативні акти, які визначають спеціальні правила, умови, процедури тощо у певних сферах, повинні включати тлумачення понять, пов'язаних із цією конкретною сферою, а також допустиме повторення визначень загальних понять, але такі акти не повинні передбачати термінів та замінювати їх зміст, передбачений законом. Слід зазначити, що незважаючи на наявність численних юридичних визначень дозволеної економічної діяльності, наукове співтовариство продовжує обговорювати це питання. Крім того, складність ліцензійних правовідносин передбачає існування науковців з різними методами визначення поняття ліцензування господарської діяльності. Елементи легалізації діяльності суб'єкта господарювання; як умова здійснення окремих видів господарської діяльності; Як підстава для права здійснювати господарську діяльність за ліцензією; як елемент реалізації механізму конституційних прав на підприємницьку діяльність; як засіб держави для регулювання господарської діяльності [26, с.15].

Насправді, Е. Є. Бекірова поєднує деякі з найпоширеніших методів для пояснення концепції ліцензування господарської діяльності. Поняття «діяльність», оскільки воно тісно пов'язане з поняттям господарства. Тому право на провадження господарської діяльності є головною умовою юридичного здійснення. Однією з форм цієї діяльності є легалізація підприємництва, тобто держава підтверджує законність суб'єктів, що входять до господарського обігу.

Погодьтеся, що за певних обставин отримання ліцензії на здійснення певних видів діяльності є обов'язковою умовою законності виходу суб'єкта господарювання на ринок. Один із наслідків дозволу [25, с.139].

Визначення ліцензії на підприємництво як правової системи дуже поширене. Тому в роботі І.Д. Пастуха дозвіл на дослідження вважається правовою системою, створеною відповідно до законодавства для певних видів господарської діяльності. Остання припиняється з особливих причин, а інші вчені розглядають ліцензування господарської діяльності як правову систему.

Наприклад, Л. В. Шестак вважає, що ліцензування є складною правовою системою, оскільки поєднує норми адміністративного права та цивільного права [48, с. 17]. Т.Васильєва зазначила, що ліцензування - це сукупність правових норм, які регулюють такі типи відносин: Відносини, створені шляхом створення інституційної системи, яка має право видавати ліцензії на певні види господарської діяльності; та організація діяльності з ліцензійним агентством. Відповідні відносини (нормативно-правові акти, методи, інформація, матеріально-технічне забезпечення); відносини між адміністративними органами та особами, які бажають отримати, отримати або втратили дозволи на здійснення певних видів господарської діяльності, що вимагають дозволів.

Люди мають погодитися, що норми відносин у сфері ліцензування підприємницької діяльності утворюють єдину правову систему. Водночас, на нашу думку, це більш типова особливість, особливість комерційного ліцензування.

Деякі вчені, такі як С. Вітвіцький, А. Шевархін, А. Шпомер, визначають ліцензування як діяльність державних установ. Діяльність - більш складне та багатогранне поняття. Розроблений концептуальний пристрій є основним компонентом юридичної технології. Тому формулювання єдиного визначення ліцензії на підприємництво та усвідомлення певності термінів, зазначених у ліцензії на підприємництво, є не лише передумовою правильності дослідження та обговорення, а й гарантією ефективного впровадження. Законодавство [48, с.18].

2.3. Припинення діяльності фізичної особи підприємця

Фізична особа – суб'єкт підприємницької діяльності не припиняється, а припиняє свою підприємницьку діяльність. Припинення підприємницької діяльності відбувається у разі:

- прийняття фізичною особою-підприємцем рішення про припинення підприємницької діяльності;
- смерті фізичної особи, яка була зареєстрована як підприємець;
- постановлення судового рішення про оголошення фізичної особи померлою або визнання безвісно відсутньою;
- постановлення судового рішення про визнання фізичної особи, яка є підприємцем, недієздатною або про обмеження її цивільної дієздатності [38, с.117];

постановлення судового рішення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи-підприємця з таких підстав:

1. Визнання фізичної особи-підприємця банкрутом.

Отже, новим Кодексом України з процедур банкрутства введений порядок визнання фізособи банкрутом. Проте все ж така фізособа (або ФОП) може звернутись в суд зі заявою про її неплатоспроможність. І лише за результатами розгляду справи суд може визнати таку особу банкрутом. Або через процедуру санації реструктуризувати її борги та надати можливість погасити їх, зупинивши нарахування штрафів та інших фінансових санкцій.

Процедура банкрутства за Кодексом передбачає дві етапи:

Етап 1. Реструктуризація боргів.

Етап 2. Визнання банкрутом та проведення погашення боргів.

2. Проведення фізичною особою підприємницької діяльності, що заборонена законом;

Наприклад, податкові інспектори, якщо мають інформацію про будь-який вирок, де фігурує контрагент платника податків, часто ставлять його в основу своїх обґрунтувань «фіктивності операцій» для донарахування податків.

Верховний Суд сформував досить чітку позицію щодо наявності вироку і вона, здебільшого, на користь податкового органу.

3.Неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону.

Фізична особа позбавляється статусу підприємця з дати внесення до Єдиного державного реєстру запису про державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця. [39, с.20]

В разі, якщо фізична особа-підприємець припиняє підприємницьку діяльність за власним бажанням, запис про це рішення має бути внесений до Єдиного державного реєстру. Для цього, фізична особа – підприємець або уповноважена нею особа повинні подати державному реєстратору(надіслати рекомендованим листом з описом вкладення) такі документи:

- нотаріально посвідчену заяву про припинення підприємницької діяльності фізичною особою – підприємцем;
- документ, що підтверджує внесення плати за публікацію повідомлення про прийняття фізичною особою – підприємцем рішення щодо припинення підприємницької діяльності. [41, ст.17]

Як і при реєстрації, фізичної особи-підприємця, державний реєстратор не повинен вимагати надання додаткових документів, але є випадки, коли він має право залишити подані документи без розгляду. А саме: якщо документи подані за неналежним місцем проведення державної реєстрації припинення фізичною особою – підприємцем підприємницької діяльності, якщо документи подані не в повному обсязі, або не відповідають таким вимогам:

- документи, повинні бути викладені державною мовою.
- підпис заявника повинен бути нотаріально посвідчений.
- повідомлення про прийняття фізичною особою – підприємцем рішення щодо припинення підприємницької діяльності повинно містити відомості про ім'я фізичної особи – підприємця, ідентифікаційний номер фізичної особи – платника податків, місце та дату внесення запису про прийняття

рішення щодо припинення підприємницької діяльності фізичною особою-підприємцем.

- документом, що підтверджує внесення плати за публікацію повідомлень, є копія квитанції, виданої банком, або копія платіжного доручення з відміткою банку. [49, ст.9]

Отже з третього розділу можна зробити такі висновки.

Питання реєстрації фізичних осіб підприємців завжди користуються актуальністю як серед потенційних підприємців так і серед юристів у зв'язку з частими законодавчими змінами у цьому питанні. Зараз документи для державної реєстрації фізичних осіб підприємців можуть подаватись у двох формах:

1) Паперовій (особисто заявником або поштовим відправленням). В такому вигляді документи можна подати до ЦНАПу, нотаріуса або державного реєстратора.

2) Електронній (з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг). Документи розглядаються протягом 24 годин.

Чинне законодавство України потребує суттєвих змін в частині визначення поняття «ліцензування господарської діяльності».

По-друге, проведений аналіз дозволяє автору запропонувати таке визначення ліцензування господарської діяльності, яке пропонується закріпити у Господарському кодексі України та Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності»: ліцензування господарської діяльності - це засіб державного регулювання господарської діяльності, виражений у комплексі дій уповноважених органів державної влади щодо офіційного визнання відповідності суб'єкта господарювання умовам та характеристикам, необхідним для здійснення певного виду господарської діяльності та подальшого контролю за дотриманням ліцензійних умов.

По-третє, вдосконалення потребують нормативно-правові акти, які регулюють відносини щодо ліцензування окремих видів господарської діяльності, зокрема Закони України «Про вищу освіту», «Про

телекомунікації» тощо. Доцільним є закріплення у них визначення поняття ліцензування конкретного виду діяльності (наприклад, «ліцензування освітньої діяльності закладів вищої освіти», «ліцензування діяльності у сфері використання ядерної енергії») замість поняття «ліцензування».

Припинення підприємницької діяльності відбувається у разі:

- прийняття фізичною особою-підприємцем рішення про припинення підприємницької діяльності;
- смерті фізичної особи, яка була зареєстрована як підприємець;
- постановлення судового рішення про оголошення фізичної особи померлою або визнання безвісно відсутньою;
- постановлення судового рішення про визнання фізичної особи, яка є підприємцем, недієздатною або про обмеження її цивільної дієздатності.

ВИСНОВКИ

Отже, проведений під час дослідження аналіз дає підстави вважати, що здійснено узагальнення дослідження ролі фізичної особи підприємця як суб'єкта господарського права в умовах сьогодення.

Вивчивши значну кількість наукових праць, отримані результати підтвердили цілі та завдання і дозволили сформулювати низку висновків, які мають як теоретичне, так і практичне значення.

1. Згідно з теорією господарського права, суб'єкти господарського права - це учасники відносин в сфері господарювання, що організують й здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію, або споживаючи результати господарської діяльності. Поняття суб'єкта господарського не міститься в законодавстві України, а лише в науковій літературі, й при цьому є синонімом таким поняттям, як «суб'єкт господарювання», «суб'єкт підприємницької діяльності», «учасник господарських відносин».
2. Класифікація суб'єктів господарського права за різними ознаками розкриває особливості кожного виду, що зумовлює їх відносну самостійність.
3. Правосуб'єктність суб'єктів господарського права виявляється в їх правах та обов'язках, що залежать від правового титулу майна, основного виду господарської діяльності, здійснення інших видів господарської діяльності. Принципово важливим є поділ прав та обов'язків суб'єктів господарського права на загальні та спеціальні, що залежить від характеру здійснюваної діяльності.

4. Не менш важливе значення для розвитку має вдосконалення законодавчої бази, спрямоване на забезпечення захисту приватної власності, вирішення правових суперечностей та скасування положень у законодавчих актах, що стримують розвиток приватної ініціативи. Актуальним є створення більш сприятливого податкового, інвестиційного, цінового режимів для суб'єктів підприємництва та впорядкування механізмів державного регулювання і контролю підприємницької діяльності, подолання тіньової економіки.
5. Питання реєстрації фізичних осіб підприємців завжди користуються актуальністю як серед потенційних підприємців так і серед юристів у зв'язку з частими законодавчими змінами у цьому питанні. Зараз документи для державної реєстрації фізичних осіб підприємців можуть подаватись у двох формах: 1) Паперовій (особисто заявником або поштовим відправленням). В такому вигляді документи сожна подати до ЦНАПу, нотаріуса або державного реєстратора.2) Електронній (з використанням Єдиного державного вебпорталу електронних послуг). Документи розглядаються протягом 24 годин.
6. Чинне законодавство України потребує суттєвих змін в частині визначення поняття «ліцензування господарської діяльності». По-друге, проведений аналіз дозволяє автору запропонувати таке визначення ліцензування господарської діяльності, яке пропонується закріпити у Господарському кодексі України та Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності»: ліцензування господарської діяльності - це засіб державного регулювання господарської діяльності, виражений у комплексі дій уповноважених органів державної влади щодо офіційного визнання відповідності суб'єкта господарювання умовам та характеристикам, необхідним для здійснення певного виду господарської діяльності та подальшого контролю за дотриманням ліцензійних умов.
7. По-третє, вдосконалення потребують нормативно-правові акти, які регулюють відносини щодо ліцензування окремих видів господарської діяльності, зокрема Закони України «Про вищу освіту», «Про

телекомунікації» тощо. Доцільним є закріплення у них визначення поняття ліцензування конкретного виду діяльності (наприклад, «ліцензування освітньої діяльності закладів вищої освіти», «ліцензування діяльності у сфері використання ядерної енергії») замість поняття «ліцензування».

8. Припинення підприємницької діяльності відбувається у разі:

- прийняття фізичною особою-підприємцем рішення про припинення підприємницької діяльності;
- смерті фізичної особи, яка була зареєстрована як підприємець;
- постановлення судового рішення про оголошення фізичної особи померлою або визнання безвісно відсутньою;

постановлення судового рішення про визнання фізичної особи, яка є підприємцем, недієздатною або про обмеження її цивільної дієздатності.

Схожість

Джерела з Інтернету

469

1	https://ronl.org/kursovyye-raboty/gosudarstvo-i-pravo/88071	162 джерела	19.1%
2	http://www.neuch.ru/referat/153734.html	8 джерел	17%
3	https://smekni.com/a/35478-5/fzichna-osoba-pdprimets-5	11 джерел	11.3%
4	http://novaosvita.com/wp-content/uploads/2018/02/Iss_EconGovLaw-Kyiv-Feb2018_P1.pdf	14 джерел	8.19%
5	http://www.zakon.dp.ua/?cat=32	13 джерел	7.69%
6	https://docplayer.net/85921696-Ponyattya-licenzuvannya-gospodarskoyi-diyalnosti.html	40 джерел	6.58%
7	https://zakon.isu.net.ua/sites/default/files/normdocs/pro_derzhavnu_reestraciyu_yuridichnikh_osib_fizichnikh_osib	100 джерел	4.47%
8	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2017/11/13.pdf		4.22%
9	https://elearning.sumdu.edu.ua/free_content/lectured:dcb53ea3aec7cec49fab7f1e283e5398b7bdfd4/latest/2028932/index.html		3.57%
10	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/261/Gosp_pravo_navch1_2013.pdf?isAllowed=y&sequence=1		3.42%
11	http://referatnik.com/all/ekonomika_pidpriemstva/2368.html	2 джерела	1.98%
12	https://news.dtki.ua/ru/law/jurisprudence/62606	5 джерел	1.96%
13	https://ukrainepravo.com/news/ukraine/zareestrivatys-fizichnoy-osoboyu-pidpryyemtsem-shvydko-zruchno-ta-d	29 джерел	1.86%
14	https://myreferat.in.ua/work/8411343/prava-obov-azki-vidpovidal-nist	12 джерел	1.21%
15	https://biz.ligazakon.net/analytics/196470_top-5-sudovikh-rshen-u-sporakh-z-podatkovimi-organami-pro-viznannya-gospodarsk		1.06%
16	https://uu.edu.ua/upload/Nauka/Concursi_naukovih_robit/2023/xx/3_mistse_voiennyi_stan/robita_voiennyi_stan.doc	2 джерела	0.98%
17	http://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/160544/%d0%9b%d0%be%d0%b7%d0%be%d0%b2%d0%b0.pdf?isAl	7 джерел	0.93%
18	https://academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2020/04/diplomna-robota-magistra-Kostriki-Marini-Olegivni.pdf	19 джерел	0.9%
19	https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3212720-ak-zareestrivati-fop-u-servisi-dia.html	11 джерел	0.85%
20	https://revolution.allbest.ru/law/01081275_0.html		0.33%

21 <https://naurok.com.ua/dosvid-roboti-vikoristannya-aktivnih-form-i-metodiv-roboti-na-urokah-istori-ta-pravoznavstva> ^{29 джерел} 0.28%